

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

توسط سیستم پیام ارسال شد

وزارت امور خارجه

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده در نیویورک به تاریخ ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ میلادی (۱۳۳۷/۴/۳ هجری شمسی) که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و یکم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۰/۱/۲۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۷۶۸-ق مورخ ۱۳۸۰/۲/۱۱ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد. /خ

سید محمد خاتمی

رئیس جمهور

۵۰۴۸
۸۰/۲/۱۹

رونوشت بانضمام تصویر قانون به :

- دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر معاون اول رئیس جمهور - وزارت امور اقتصادی و دارائی - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور - دیوان محاسبات - اداره قوانین مجلس شورای اسلامی - دفتر هیات دولت - مجمع تشخیص مصلحت نظام - اداره کل حقوقی - اداره کل قوانین و مقررات کشور - اداره کل امور مجلس - وزارت دادگستری - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ابلاغ می شود. ۳۲۱۰۴.

تصویر برداری

صادر شود

تاریخ
۸۰/۲/۱۹

بسم الله

ماده ۱۶ -

۱ - این کنوانسیون که متون چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیولی آن از اعتبار یکسانی برخوردارند، به بایگانیهای سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد.
۲ - دبیرکل سازمان ملل متحد نسخه مصدق این کنوانسیون را به دولتهای موضوع ماده (۸) ارائه خواهد کرد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل شانزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و یکم فروردین ماه یک هزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۰/۱/۲۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است. /ن

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

بسم الله

**قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و
اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده در نیویورک به تاریخ ۱۰
ژوئن ۱۹۵۸ میلادی (۱۳۳۷/۴/۳ هجری شمسی)**

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود با لحاظ شرایط زیر به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده در نیویورک به تاریخ ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ میلادی (۱۳۳۷/۴/۳ هجری شمسی)، مشتمل بر شانزده ماده ملحق شود و اسناد الحاق را به امین مربوط تسلیم نماید:

۱ - جمهوری اسلامی ایران کنوانسیون را منحصراً در مورد اختلافات ناشی از روابط حقوقی قراردادی یا غیرقراردادی که حسب قوانین جمهوری اسلامی ایران تجاری محسوب می شوند، اعمال خواهد کرد.

۲ - جمهوری اسلامی ایران فقط کنوانسیون را براساس رابطه متقابل، اعمال و احکامی را شناسائی و اجرا خواهد کرد که در قلمرو یکی از دولتهای عضو کنوانسیون صادر شده باشد.

تبصره - رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی درخصوص ارجاع به داوری الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده در
نیویورک به تاریخ ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ میلادی (۱۳۳۷/۴/۳ هجری شمسی)**

ماده ۱ -

۱ - این کنوانسیون در مورد شناسائی و اجرای احکام داوری صادره در قلمرو دولتی غیر از دولتی که از آن تقاضای شناسائی و اجرای احکام مزبور شده است و ناشی از

تعلیه

اختلافات بین اشخاص اعم از حقوقی یا حقیقی می باشد، اعمال خواهد شد. این کنوانسیون در مورد احکام داوری که در دولتی که از آن تقاضای شناسائی و اجرای آنها شده است، احکام داخلی محسوب نمی شود نیز اعمال خواهد شد.

۲ - اصطلاح "احکام داوری" نه تنها شامل احکام داوران منصوب برای هر پرونده می باشد بلکه شامل احکام صادره از ارکان دائمی داوری که طرفها به آنها رجوع کرده اند نیز می گردد.

۳ - هر دولتی در زمان امضاء، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون یا اعلام تسری به موجب ماده (۱۰) آن براساس عمل متقابل می تواند اعلام دارد که این کنوانسیون را در مورد شناسائی و اجرای احکامی که تنها در قلمرو دولت متعاقد دیگر صادر شده است اعمال خواهد کرد همچنین می تواند اعلام دارد که کنوانسیون را فقط در مورد اختلافات ناشی از روابط حقوقی اعم از اینکه قراردادی باشد یا نباشد و به موجب قوانین داخلی دولت اعلام کننده، تجاری تلقی شده باشد، اعمال خواهد کرد.

ماده ۲ -

۱ - هر دولت متعاقد موافقتنامه ای کتبی را که به موجب آن طرفها متعهد می شوند که کلیه اختلافات یا هر اختلاف موجود یا محتمل الوقوع بین خود را که مربوط به رابطه حقوقی مشخص اعم از اینکه قراردادی باشد یا نباشد و مربوط به موضوعی باشد که از طریق داوری قابل حل و فصل باشد، به داوری ارجاع کنند، شناسائی خواهد کرد.

۲ - اصطلاح "موافقتنامه کتبی" شامل شرط داوری در قرارداد یا موافقتنامه داوری امضاء شده توسط طرفها یا گنجانده شده در نامه های مبادله شده یا تلگرافهای مخابره شده خواهد بود.

دادگاه یک دولت متعاقد در هنگام رسیدگی به دعوائی درباره موضوعی که طرفها در مورد آن موافقتنامه ای را در مفهوم این ماده منعقد کرده باشند، بنا به تقاضای یکی از

تعلیه

طرفها، آنها را به داوری ارجاع خواهد داد مگر اینکه رأی دهد که آن موافقتنامه باطل و کان لم یکن، بی اعتبار یا غیر قابل اجراست.

ماده ۳ - هر دولت متعاهد احکام داوری را طبق آئین دادرسی سرزمینی که حکم به آن مستند است و تحت شرایط مندرج در مواد زیر به عنوان لازم الاتباع شناسائی و آنها را اجرا خواهد نمود. برای شناسائی یا اجرای احکام داوری که در مورد آنها این کنوانسیون اعمال می گردد اساساً شرایط سنگین تر یا حق الزحمه یا هزینه های بیشتری نسبت به آنچه که برای شناسائی یا اجرای احکام داوری داخلی وضع شده، وضع نخواهد شد.

ماده ۴ -

۱ - برای تحقق شناسائی و اجرای موارد مندرج در ماده پیشین، طرف متقاضی شناسائی و اجراء، در هنگام تقاضا مدارک زیر را تهیه خواهد کرد:

الف - نسخه اصلی مصدق یا رونوشت مصدق حکم.

ب - موافقتنامه اصلی موضوع ماده (۲) یا رونوشت مصدق آن.

۲ - اگر حکم یا موافقتنامه یاد شده به زبان رسمی کشوری که حکم به آن مستند است تنظیم نشده باشد، طرف متقاضی شناسائی و اجرای حکم باید ترجمه این اسناد را به آن زبان تهیه کند. ترجمه باید توسط مترجم رسمی یا قسم خورده یا نماینده سیاسی یا کنسولی تأیید شود.

ماده ۵ -

۱ - مرجع صالحی که تقاضای شناسائی و اجرای حکم از آن شده می تواند بنا به درخواست طرفی که علیه وی به حکم استناد شده و تنها در صورتی که طرف یاد شده دلایل زیر را برای آن تهیه کند، از شناسائی و اجرای حکم امتناع ورزد:

تعلیق

الف - طرفهای موافقتنامه موضوع ماده (۲) به موجب قانون حاکم درمورد آنها درموردی از عدم اهلیت برخوردار بوده یا موافقتنامه مزبور به موجب قانونی که طرفها مشمول آن شده‌اند معتبر نباشد یا به موجب قانون کشور محل صدور حکم فاقد هرگونه قرینه‌ای در آنجا باشد؛ یا

ب - اخطار صحیح به طرفی که علیه وی به حکم استناد شده درمورد انتصاب داور یا جریان رسیدگی داورى داده نشده یا قادر نبوده است به گونه دیگری مورد خود را مطرح کند؛ یا

پ - حکم درخصوص اختلافی است که شرایط ارجاع به داورى درمورد آن منظور نگردیده یا شامل آن نمی‌گردد، یا متضمن تصمیم درمورد مسائلی فراتر از حیطه شمول ارجاع به داورى است، مشروط بر آنکه چنانچه تصمیمات درمورد مسائل ارجاع شده به داورى قابل تفکیک از مسائلی باشد که بدین گونه ارجاع نشده، آن بخش از حکم که متضمن تصمیماتی درمورد مسائل ارجاع شده به داورى است، قابل شناسائی و اجراء باشد؛ یا

ت - ترکیب مرجع داورى یا تشریفات داورى طبق توافق طرفها نبوده یا درصورت فقدان چنین توافقی، طبق قانون کشوری که داورى در آن انجام شده، نباشد؛ یا

ث - حکم هنوز برای طرفها لازم‌الرعایه نشده یا توسط مرجع صالح یا به موجب قانون کشوری که حکم در آن صادر شده نقض شده یا به حالت تعلیق در آمده باشد.

۲ - در صورتی ممکن است از شناسائی و اجرای حکم داورى نیز امتناع به عمل آید که مرجع صالح کشوری که شناسائی و اجرای حکم از آن درخواست شده احراز کند که:

الف - موضوع اختلاف به موجب قانون آن کشور از طریق داورى قابل حل و فصل نمی‌باشد؛ یا

ب - شناسائی یا اجرای حکم با نظم عمومی آن کشور مغایرت دارد.

تعلیق

ماده ۶ - اگر نقض یا تعلیق حکم از مرجع صالح موضوع جزء (ث) بند (۱) ماده (۵) درخواست شده باشد، مرجعی که از وی درخواست شده به حکم استناد کند، چنانچه آن را صحیح تلقی کند می تواند تصمیم راجع به اجرای حکم را به تعویق بیندازد و همچنین می تواند بنا به درخواست طرفی که تقاضای اجرای حکم داور را کرده است طرف دیگر را مکلف کند تا تأمین مناسبی بسپارد.

ماده ۷ -

۱ - مفاد این کنوانسیون تأثیری بر اعتبار موافقتنامه های دو جانبه یا چند جانبه مربوط به شناسائی و اجرای احکام داور که دولتهای متعاقد کرده اند نداشته و طرف ذی نفع را از هرگونه حقی که ممکن است برای بهره مند ساختن خود از حکم داور به شیوه و تا حدود مجاز شده به وسیله قانون یا معاهدات کشوری که از آن درخواست شده به حکم مزبور استناد نماید، داشته باشد محروم نخواهد ساخت.

۲ - پروتکل ژنو درخصوص شرایط داور مورخ ۱۹۲۳ میلادی (۱۳۰۲ هجری شمسی) و کنوانسیون ژنو درخصوص اجرای احکام داور خارجی مورخ ۱۹۲۷ میلادی (۱۳۰۶ هجری شمسی) در میان دولتهای متعاقد با متعهد شدن آنها به این کنوانسیون و تا حدودی که به وسیله این کنوانسیون متعهد شده اند اعتبار اجرائی خود را از دست خواهد داد.

ماده ۸ -

۱ - این کنوانسیون تا ۳۱ دسامبر ۱۹۵۸ میلادی (۱۳۳۷/۱۰/۱۰ هجری شمسی) برای امضاء از طرف هر عضو سازمان ملل متحد نیز هر دولت دیگری که عضو هر سازمان تخصصی سازمان ملل متحد است یا از این پس عضو خواهد شد یا عضو اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری است یا از این پس عضو خواهد شد یا هر دولت دیگری که مجمع

بیت‌المال

عمومی سازمان ملل متحد از آن دعوت به عمل آورده مفتوح خواهد شد.
۲ - این کنوانسیون به تصویب خواهد رسید و اسناد تصویب نزد دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد.

ماده ۹ -

۱ - این کنوانسیون برای الحاق کلیه دولتهای موضوع ماده (۸) مفتوح خواهد ماند.
۲ - الحاق از طریق سپردن سند الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد اعتبار خواهد یافت.

ماده ۱۰ -

۱ - هر دولتی هنگام امضاء تصویب یا الحاق می تواند اعلام دارد که این کنوانسیون به کلیه یا هر یک از سرزمینهایی که آن دولت مسؤول روابط بین المللی آنها است تسری خواهد یافت. این اعلامیه هنگامی که کنوانسیون برای آن دولت لازم الاجراء می گردد قابل اجراء خواهد شد.

۲ - در هر زمان پس از آن، هرگونه تسری مزبور از طریق ارسال اطلاعیه به دبیرکل سازمان ملل متحد صورت خواهد گرفت و از تاریخ نودمین روز پس از دریافت اطلاعیه یاد شده توسط دبیرکل سازمان ملل متحد یا از تاریخ لازم الاجراء شدن کنوانسیون برای دولت مورد نظر - هر کدام که مؤخر است - قابل اجراء خواهد بود.

۳ - درخصوص سرزمینهایی که این کنوانسیون هنگام امضاء، تصویب یا الحاق به آنها تسری نیافته است، هر دولت مربوط امکان انجام اقدامات لازم را برای تسری اجرای این کنوانسیون به سرزمینهای یاد شده، به شرط موافقت دولتهای سرزمینهای مزبور - در صورتی که به دلایل قانون اساسی لازم باشد - بررسی خواهد کرد.

بیمانی

ماده ۱۱ - درمورد دولت فدرال یا دولتی که دارای حکومت واحد نباشد مقررات زیر اعمال خواهد شد:

الف - درمورد موادی از این کنوانسیون که در چهارچوب صلاحیت قانونگذاری مرجع فدرال قرار می‌گیرد، تعهدات دولت فدرال در این حد مانند تعهدات دولتهای متعاهدی خواهد بود که به روش فدرال اداره نمی‌شوند.

ب - درمورد موادی از این کنوانسیون که در چهارچوب صلاحیت قانونگذاری ایالات یا دولتهای عضو فدراسیون قرار می‌گیرد که به موجب نظام قانون اساسی فدراسیون موظف به اقدام تقنینی نیستند، دولت فدرال این مواد را همراه با توصیه موافق در اسرع وقت به نظر مراجع صالح ایالات یا دولتهای عضو فدراسیون خواهد رساند.

پ - دولت فدرال عضو کنوانسیون به درخواست هر دولت متعاهد دیگر که از طریق دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال شده باشد بیانیه رویه قانونی فدراسیون و واحدهای تشکیل دهنده آن را درخصوص هر یک از مقررات خاص این کنوانسیون که نشان دهنده حدود نفوذ و اعتباری است که به وسیله اقدام قانونی هر اقدامات دیگری به آن مقررات داده شده است، فراهم خواهد کرد.

ماده ۱۲ -

۱ - این کنوانسیون در نودمین روز پس از تاریخ سپردن سومین سند تصویب یا الحاق لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲ - این کنوانسیون برای هر دولتی که پس از سپردن سومین سند تصویب یا الحاق این کنوانسیون را تصویب کرده یا به آن محقق می‌شود در نودمین روز پس از سپردن سند تصویب یا الحاق دولت مزبور لازم‌الاجراء خواهد شد.

بسم الله

ماده ۱۳ -

۱ - هر دولت متعاقد می تواند انصراف از عضویت در این کنوانسیون را از طریق اطلاعیه کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد اعلام کند. اعلام انصراف از عضویت یک سال پس از تاریخ دریافت اعلامیه توسط دبیرکل معتبر خواهد بود.

۲ - هر دولتی که به موجب ماده (۱۰) اطلاعیه یا اعلامیه ای داده باشد می تواند در هر زمان پس از آن از طریق ارسال اطلاعیه ای به دبیرکل سازمان ملل متحد، اعلام دارد که تسری این کنوانسیون به سرزمین مربوط یک سال پس از دریافت اطلاعیه توسط دبیرکل پایان می یابد.

۳ - این کنوانسیون در مورد احکام داوری که در ارتباط با آنها تشریفات شناسائی یا اجراء قبل از اعتبار یافتن اعلام انصراف از عضویت شروع شده است کماکان قابل اجراء خواهد بود.

ماده ۱۴ - یک دولت متعاقد مجاز نخواهد بود در قبال دولتهای متعاقد دیگر خود را از این کنوانسیون، تا حدودی که آن دولت متعهد به اعمال این کنوانسیون است، منتفع سازد.

ماده ۱۵ - دبیرکل سازمان ملل متحد موارد زیر را به دولتهای موضوع ماده (۸) ابلاغ خواهد کرد:

الف - امضاها و تصویبها طبق ماده (۸)

ب - الحاقها طبق ماده (۹)

پ - اعلامیه ها و اطلاعیه ها به موجب مواد (۱)، (۱۰) و (۱۱)

ت - تاریخی که در آن، این کنوانسیون طبق ماده (۱۲) لازم الاجراء می گردد.

ث - اعلامیه های انصراف از عضویت و اطلاعیه ها طبق ماده (۱۳)